

er Tale om at anskaffe en eller anden lille Ting ude paa Fabrikken, som man trænger til, er det en Driftsudgift, en Udgift, som enhver Driftsherre, som staar i Spidsen for enhver større Forretning, kan afholde. Jeg bryder mig ikke om at diskutere dette yderligere. (Munterhed). Aa, Herregud, mine Herrer, hvor De maa trænge haardt til at give Deres Ordfører Bifald, naar De give ham det ved en saadan Lejlighed — Herregud, mine Herrer!

Jeg skal derimod rette et Spørgsmaal til den ærede Ordfører, som han stadig kniber udenom. Anser den ærede Ordfører det for at være lovligt, at Forsvarsministeren uden nogen Bevilling fra Rigsdagen har brugt 44,000 Kr., som Krigsminister Madsen i sin Tid fra 1. April til 1. Oktober 1904 har indtjent paa Geværfabrikken, og dernæst har brugt 19,000 Kr., som den højtærede Minister selv har indtjent paa Fabrikken fra 1. April til 1. Oktober 1905? Er det lovligt, at Forsvarsministeren har brugt disse Beløb, 63,000 Kr., uden nogen Bevilling og paa en Maade, saa det ikke en Gang kan komme til at foreligge paa Statsregnskabet eller blive forelagt for Statsrevisionen, saaledes at hverken den bevilgende eller den kontrollerende Statsmyndighed kan faa noget at vide ad officiel Vej? Anser den ærede Ordfører dette for at være lovligt? For det er det, vi tale om i Aften.

Ordføreren (J. Jensen): Det anser jeg for at være lovligt, saa længe der ikke er truffet Aftale om en anden Maade, hvorpaa det skal opføres, og det er akkurat lige saa lovligt som det, det ærede Medlem som Ordfører her i Tinget forsvarede, den Gang Talen var om at benytte de store Beløb, som medgik til Krudttaarnenes Flytning, uden at det blev opført noget som helst Sted, hverken paa Finansloven eller paa Statsregnskabet. Anser det ærede Medlem det for at være lovligt?

Zahle: Hvad der skete med Hensyn til Krudttaarnenes Flytning, som det ærede Medlem absolut vil blive ved at tale om, skønt det ikke kommer denne Sag ved (Afbrydelse) . . . flytte vi Krudttaarn i Øjeblikket? . . . var jo noget som skete aabenlyst for hele Rigsdagen og efter Aftale med den bevilgende Myndigheds Repræsentanter. Paa Grund af de ganske særegne Forhold og paa Grund af, at man gjorde et Mageskifte — man handlede med nogle Grunde, og til Gengæld derfor fik man udført et Stykke Arbejde — lod det sig ikke

vel opføre paa Finansloven. Men disse Penge lod sig opføre paa Finansloven, og enten det er lovligt eller ikke, hvad der skete med Hensyn til Krudttaarnet, gør det det, som her er foregaaet, hverken mere eller mindre lovligt. I Aften tale vi om, hvorvidt det er lovligt, at Forsvarsministeren har brugt 63,000 Kr. uden Bevilling (Afbrydelse) . . . — og noget til, som ikke er tjent — men han har brugt 63,000 Kr., som vare tjente. Uden at have Gnist af Berettigelse dertil i nogen som helst Henseende har han brugt 44,000 Kr. i Henhold til en Ministerskrivelse og de resterende 19,000 Kr. i Henhold til en mundtlig Besked fra ham selv. Er et saadant Grundlag tilstrækkeligt til at disponere over Statens Penge?

Ordføreren (J. Jensen): Nej, saa let slipper det ærede Medlem ikke fra Krudttaarnsaffæren. Nu vilde han paastaa, at det var da i hvert Fald noget helt andet, for der havde været offentlig Forhandling og Aftaler om det. Nej, nu maa det ærede Medlems Erindring paa ny svigte ham. Det ærede Medlem vil for Resten i den Fremstilling, han selv har givet, den aktmæssige Fremstilling af Sagen, kunne finde, at hvad angaar Flytningen af Krudttaarn Nr. 1, var det en Aftale, som var truffen hverken med Finansudvalget eller med Rigsdagen, men mellem daværende Trafikminister Hørup og Krigsminister Madsen, og vi fik en Meddelelse i Finansudvalget om, at man havde arrangeret sig saadan og saadan, Havnevæsenet og Krigsministeriet imellem. Men det var ikke noget som helst i Retning af at bevilge noget eller gaa med til det eller sige god for det. Vi fik at vide, at Hørup og Madsen havde truffet en Aftale om, at saadan og saadan skulde der arrangeres med Hensyn til Flytningen af Krudttaarn Nr. 1.

Zahle: Saa adskiller den Sag sig dog fra den foreliggende, for her fik vi ikke en Gang nogen Meddelelse om de trufne Arrangements, før vi selv hentede dem.

Ordføreren (J. Jensen): Det er fuldstændig ens, thi den Meddelelse, vi fik i Finansudvalget den Gang, fik vi ogsaa først, da vi havde bedt om at faa at vide, hvordan det hang sammen med alle de Foranstaltninger, der den Gang vare trufne. Det var jo Foranstaltninger af den Natur, at dem kunde vi alle se, naar vi kørte paa Jernbane fra Roskilde til København; saa kunde man sidde og se